

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 74. Lusitani Regis indignatio contra Papam, ejusque Nuntium
Apostolicum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

§. LXXIV.

Sæc. XVIII.
A. C. 1728.*Lusitani Regis indignatio contra Papam, ejusque Nuntium Apostolicum.*

Jam supra meminimus, Joannem V. Lusitaniæ Regem ob Purpuram Bichio denegatam tam gravi exarsisse iracundia, ut non modo Comitem de Melo suum apud Sedem Apostolicam Oratorem Roma revocarit, sed etiam ipsum Josephum Firaum, quem Papa Bichio Romam revocato Pontificium Nuntium subrogabat, intra quinque dies ex urbe excedere, & intra descendium toto Regno abire die decima quarta Martii jussit. Insuper firmum fixumque habebat, omnes natione Italos e cunctis suis ditionibus expellere, hujus tamen consilii executionem præpediebat Regina, quæ has turbas pertæsa datis ad Papam literis rogabat, ut ad tollenda hæc dissidia & præcavenda majora mala sese Regis petitioni magis facilem præberet. Affulserat quoque. exigua tamen reconciliationis spes, dum Rex ipsum etiam Bichium harum contentionum Auctorem e Regia ad Montem Majorem exulare jussit, quem nihilominus levi morbo correptum, ipsius sua præsentia

Sæc. XVIII. sentia honorabat, eumque de Regia
A. C. 1728. benevolentia & patrocínio certio-
 reddens, ad commodiorem locum
 transferri curabat: Totam vero in-
 dignationis molem Rex exonerabat
 in Firaum Papæ Nuntium; cum enim
 hic insuperhabito Regis mandato ad-
 hucdum in Urbe subsisteret, Rex per
 suum Secretarium ei denuntiari præce-
 pit, ut intra quadraginta horas Ulyssi-
 pone, & sexto abhinc die universa Lusita-
 nia emigraret. Percepto hoc mandato,
 Nuntius responsi loco prolixum edidit
 scriptum, in quo primum adversam
 obtendebat valetudinem, & postea de-
 clarabat, se sine Pontificis, cui soli
 parere teneretur, jussu legationem di-
 mittere haud posse; Apostolicis quoque
 Constitutionibus excommunicationis
 pœnam esse sancitam in eos, qui Pon-
 tificium Nuntium ex Catholico Regno
 deturbarent, proin se confidere, tantam
 ejus Personæ injuriam non sine gra-
 vissima populi offensione haud illatum
 iri, sed potius expectandum esse respon-
 sum summi Pontificis, ad quem jam-
 jam Tabellarium veredariis equis able-
 gasset: Attamen ad hæc Nuntio per
 Didacum de Mendoza in responsis da-
 tum, ut rupta omni mora Regis man-
 dato pareret; hunc enim neminem su-
 periorem se in suo Regno agnoscere, &
 com-

comminatum anathema hoc in casu ^{Sæc. XVIII.}
 locum non habere, aliunde vero ipsum ^{A. C. 1728.}
 non esse summi Pontificis Legatum,
 sed duntaxat privatum Præfulem no-
 mine Firaõ, tali autem censuras, præ-
 cipue hac in caussa, vibrandi jus nul-
 lum esse, quocirca intra viginti quatuor
 horas Urbe, ac demum toto Regno
 excederet, secus sibimetipsi imputaret,
 si inde vi expelleretur: Nuntius igitur,
 cum se nec rationibus nec minis quic-
 quam proficere cerneret, eadem ad-
 huc die ad Hispaniæ fines concessit,
 relicto scripto, in quo Didacum de
 Mendoza per viscera misericordiæ
 Christi obtestabatur, ut Regem suum
 ad mitiora inclinaret consilia, se vero
 ob illatam hanc violentiam excommu-
 nicatum sciret. Hæc ubi compererat
 Rex, ira commotior edictum promul-
 gari jussit, vi cuius omnibus Lusitanis
 tam Ecclesiasticis quam Laicis inhibi-
 tum, ne ad ditiones Pontificias con-
 tenderent, vel diutius in iis moraren-
 tur, minus vero ab ipsomet Pontifice
 aut a Superioribus ab eo dependenti-
 bus mandata, Brevia, Bullas, vel alia
 similia peterent, aut reciperent, illi
 vero, qui Pontifici subjecti essent, nulla
 mora e Lusitania excederent, nec illuc
 deinceps accedere præsumerent: insu-
 per prohibitum, ne ullæ merces ex di-
 tione

Sæc. XVIII. tione Pontificia in hoc Regnum in-
 A. C. 1728. veherentur. Nec hic stetit Regis in-
 dignatio; quippe comperta proxima
 Cardinalium inauguratione, Ulyssipone
 in Ecclesiis Italæ Nationi propriis se-
 des & Baldachina pro Nuntiis Apo-
 stolicis erecta auferri, & Lusitanos Præ-
 sules, qui ferme soli Romæ adhuc sub-
 stiterant, Pisciotum, Almeidam,
 Gambam, & Roboredum unacum Lo-
 pesio prædivite Campore ex ditone
 Pontificia emigrari iussit. Ipfus quoque
 Ulyssiponenfis Patriarch. ab hac tempe-
 state haud immunis erat; cum enim
 hic in epistola Pastoralis typis edita præ-
 cipue de Catholicorum subiectione sum-
 mo Pontifici tanquam supremo Capiti
 debita fusius ageret, & ceteri Clerici
 ad ejus exemplum pariter eandem
 obedientiam ceu principalem fidei Ca-
 tholicæ articulum e suggestu fidelibus
 inculcarent, hoc comperto Rex Pa-
 triarcham non modo asperrimis verbis
 objurgabat, sed eidem quoque signifi-
 cari præcipiebat, eum absdubio, si
 similia imposterum tentaturus esset,
 custodiæ dandum, sibi ergo caveret,
 ne sine Regii Ministerii approbatione
 scriptum quoddam ederet, in ceteros
 vero Ecclesiasticos exacte inquire, & si
 rei invenirentur, eos, tanquam rebel-
 les ad Lusitaniæ fines relegari iussit.

Tan-

Tandem Bichius tot turbas propter ^{Sæc. XVIII.}
 se concitari pertæsus, datis ad Papam ^{A. C. 1728.}
 literis suam agendi rationem vindicare nitebatur: Receperat quoque responsum, quod ei publicus Notarius tradere jubebatur. Summa Pontificiæ epistolæ erat hæc: „legitime citatus Romam veniret, ac sese Sedi Apostolicæ humillime submitteret, secus censuris Ecclesiasticis multandus: Ad hæc respondit Bichius, se Pontificis iussis obtemperare paratissimum esse, prius tamen id Regi manifestandum: At hoc ipsum Notarius Pontificis nomine inhibuit. Brevi tamen ad Regis aures pervenerat mandati Apostolici notitia, quapropter Notarius in carcerem detrusus, & Bichio severe inhibutum est, ne sine Regis venia Regno excederet: exeunte tamen hoc anno ipse facultatem obtinuit, ut cum Aldobrandino Pontificio apud Hispanos Nuntio hac super re acturus Madritum contenderet, ubi etiam die decima quarta Decembris advenit, perhonorifice exceptus. Nec tamen resedit Joannis Regis ira; Hic enim anno sequenti edictum promulgavit, vi cuius omnium, qui neglecto ipsius mandato Romæ persisterant, bona proscripita, & Musici natione Itali, quamvis Regina eis suum promississet patro-

patro-

Sæc. XVIII. patrocinium, e Lusitania ad Hispaniæ
A. C. 1728. fines abducti, & sub severissimis poenis
 redire prohibiti sunt, Clericis quoque,
 qui Ulyssipone Italicæ Ecclesiæ deser-
 vierant, inde depulsis, Monachi, ut
 foundationi satisfacerent, subrogati fue-
 re, quinimo Romæ a Nationis Lusita-
 næ Ecclesia ad S. Antonium Regis
 jussu insignia Lusitana abripiabantur,
 Cardinali Cienfuegos Administro Cæ-
 sareo consignata.

Hæc dissidia tandem componere
 statuit Benedictus Pontifex pacis stu-
 diosissimus, eaque de causa particula-
 rem Cardinalium Congregationem in-
 stituit, ut ibidem de opportunis firmæ
 reconciliationis mediis ageretur: Ad-
 hibebatur etiam ad consilium celebris
 quidam Ecclesiasticus patria Lusitanus,
 nomine Almeida, qui magnam con-
 cordiæ spem fecerat: Quorumdam o-
 pinio eo abibat, Legatum a Latere,
 qui huic dissentioni finem imponeret,
 Ulyssiponem esse decernendum; oppo-
 nebant tamen alii, Sedis Apostolicæ
 honorem in discrimen adduci, si forte
 Rex hunc Legatum repudiaturus esset:
 Unanimi ergo consilio decretum est,
 Apostolicis literis Ulyssiponensi Cardi-
 nali de la Motta esse injungendum, ut
 Regem, opitulante Regina, ad æquam
 trans-

transactionem permovere adlaboraret: Sæc. XVIII.
A. C. 1728.
Verum incassum fluxerant omnia, Rege firmum fixumque habente, quod
cum Aula Romana nullum habere velit commercium, nisi Bichius Cardinalium Collegio accenseretur: Mortuo etiam Benedicto XIII. Rex Lusitanis Cardinalibus Romam ad sacra comitia proficiscendi copiam denegavit. Affulserat quidem electo Clemente XII. haud modica reconciliationis spes, quæ tamen mox evanuit, postquam hic Pontifex neglecto Bichio Viennensem, Parisiensem & Madritensem Nuntios die secunda Octobris Romana Purpura decoraverat, & Bichium Romam venire jusserat. Paruit equidem hic Nuntius Papæ jussis, & Barcinonensi portu solvens, Mense Junio Anni 1731. Liburnum pervenit, ibi tamen subsistere, nec Romam venire permissus est. Tum vero perdemissas ad Papam dedit literas, quibus ad miserationem commotus Pontifex, hoc dissidium tollere statuit, ac cedendum ratus, die vigesima quarta Septembris Bichio in Cardinalem nominato, Regem feliciter placavit.